

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

CANKARJA ČISTIJO — di Cankarja popravljati. Izpustili so iz njegovih del, kar bi moglo žaliti ušesa pravega častilca Leninevega ali Marksovega.

Torej tudi Ivan Cankar ni več dober zanje. Naj le pazijo vaši ameriški častilci Titovi, da ne prepisujejo celega Cankarja, ker bi mogli izgledati končno v Jugoslaviji kot krivoverci.

(Dolje na 3. strani)

PROTESTANTOVSKI
DUHOVNI ODŠLI
V JUGOSLAVIJO

New York. — V soboto se je odpeljalo z letalom v Jugoslavijo 7 protestantovskih duhovnikov, da si tam ogledajo položaj in ugotovijo, če je v Jugoslaviji še svoboda vere.

Protestante je povabil v Jugoslavijo poslanik Sava Kosanovič. Sigurno je to, da bodo protestanti videli samo to, kar jim bo Titova vlada dovolila videti in ker so protestanti se, naravno, ne bodo zanimali, kakšno versko svobodo uživajo v Jugoslaviji katoličani. Ako bi hotela Titova vlada tudi to dokazati pred svetom, bi povabila na ogled tudi katoliške duhovnike iz Amerike in ne samo protestantovskih, zlasti še, ker je znano, da v Jugoslaviji ni akoro nič protestantov.

Nemški premogariji hočejo
povabiti John Lewisa, da
jih organizira

Bochum, Nemčija. — August Schmidt, predsednik strokovne zveze premogarjev v angleški zasledbeni coni, hoče dobiti iz Amerike John L. Lewisa, predsednika unijskih premogarjev, da jih poduči, kako spraviti njih unijo v pravo stanje.

Schmidt je vse življenje socialni demokrat in star premogar, ki ima veliko spoštovanje do ameriškega vodje premogarjev, katerega poznanje premogovne industrije in unijonizacije bi zvišalo produkcijo premoga v nemškem Porurju.

V Porurju je zdaj kakih 320.000 premogarjev, ki spadajo v premogarsko strokovno zvezo. Hitler jim je razbil unijo še leta 1933 in takrat so nemški premogariji tudi prekinili vsake unijske zveze z ameriški premogariji, ki so jih započeli leta 1928.

Nemški premogariji mislijo, da ga ni boljšega človeka kot je John Lewis, da bi znal organizirati nemške premogarije ter zvišati produkcijo premoga v Porurju, da bi ga bilo dovolj za vso Evropo.

Schmidt je rekel, da bo v kratkem formalno poslal apel na Mr. Lewisa, naj pride v Porurje in si ogleda situacijo.

PLAVATI JE HOTEL
OD CLEVELANDA
DO LORAINA

Joe Szabo, izurjen plavac, je nameraval zadnji petek preplavati v jezeru razdaljo od Clevelanda do Loraina. Razdalja je 28 milj. Toda ko je preplaval 8 milj in dospel do Rocky River, ga je prijel krč v noge in moral je na suho. Szabo je doma iz Loraina in študira na ohijski univerzi.

Predsednikova mati
je umrla v soboto,
stara 94 let

Predsednik je dospel
4 ure prepozno, da
bi jo našel živo

Grandview, Mo. — V soboto je tukaj umrla Mrs. Martha E. Truman, mati predsednika Zed. držav. Predsednik je hitel z letalom k njeni bolniški postelji, toda smrt ga je prehitela za 4 ure.

Mrs. Truman je umrla v soboto ob 11:30 dopoldne v starosti 94 let. To je bilo eno uro pozneje, ko se je predsednik dvignil z letalom iz Washingtona, da pohiti k materi, ko so mu sporočili, da je zelo slaba. Tekom leta so mu sporočili, da je mati umrla.

Ob smrtni postelji predsednikove matere je bila Miss Mary Jane Truman, predsednikova sestra in njegov brat, J. V. Truman.

Predsednikovo letalo je pristalo na letališču v Grandview ob 4:24 popoldne. Na letališču sta ga čakala njegova žena in hči.

Predsednikova mati je resno zbolela 13. februarja. Takrat je prebil njen sin več dni v njeni bližini. Toda materi se je obrnilo na boljše, da je mogel oditi predsednik na svoje službeno mesto v prestolnico. Medtem je bila večkrat slabša, pa se je vselej zopet popravila. V petek večer se je pa njeno stanje nenadoma poslabšalo. Do zadnjega je ostala pri zavesti.

Pokopana bo danes popoldne ob 3 na pokopališču Forest Hill poleg njenega pokojnega soproga Johna Trumana. Pogrebne obrede bo opravil baptistovski duhovnik Rev. Welbern Bowman.

AMERIŠKA DOMOVINA ZBIRA
PRISPEVKE ZA BEGUNCE

VIHAR S TOČO
SMO IMELI V
CLEVELANDU

V soboto smo imeli v Clevelandu in predmestjih dokaj močan vihar. V predmestjih Parma, Brooklyn in Garfield Heights so imeli tudi točo. Močna sapa je podrla mnogo drevoja in trgala električne žice. Na južni strani mesta je bilo okrog 1.000 hiš brez elektrike precej časa.

Nekaj malega dežja z grmenjem in strelo smo imeli tudi večer dopoldne. Ob 2 popoldne v soboto je kazal toplotomer 83 stopinj, ob 4 popoldne je pa že padel na 64 stopinj.

NOVI GROBOVI

Joseph Fabian

Kot smo že nakratko poročali je umrl po dolgi bolezni dobro poznani Joseph Fabian, star 56 let, stanujoč na 6116 Glass Ave. Rojen je bil v Clevelandu. Pred 15 leti je vodil mesnico zadnjih 10 let pa vinarno na istem prostoru. Bil je član društva sv. Jožefa št. 146 KSKJ.

Tukaj zapuščala žalujočo soprogo Emelie roj. Jančar, sina Josepha, hčeri Emelie in Marcela, 2 vnuka ter sestro Mrs. Theresa Ogrine iz 6414 St. Clair Ave.

Pogreb bo danes jutraj ob 9:30 iz Zakrjaškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Antonia Dragach

V soboto zvečer je umrla Antonia Dragach poprej Skulj, stara 69 let. Prebivala je zadnjih 10 let na 30 Washington Blvd. Ashtabula, O., kamor se je preselila iz Clevelanda. Rojena je bila v Zapoju na Hrvaškem.

Tukaj zapuščala soproga Josipa in sina Antona. Bila je članica št. 235 HBZ. Pogreb bo v sredo jutraj ob 8:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Jeronima ob 9 in potem na Kalvarijo. Pogreb oskrbuje pogrebna Mary A. Svetek.

Anton Pobega

V soboto jutraj je nagloma umrl rojak Anton Pobega, stanujoč na 3915 E. 97. St. Bil je še samski in star 60 let. Doma je bil iz Primorja, odkoder je prišel sem pred 30 leti. V West Virginiji zapuščala brata Karla, v starem kraju pa sestro Terezijo. Pogreb bo v torek jutraj ob 8 iz Ferfoliatovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 8:30 in na Kalvarijo.

Komunisti organizirajo
slovanske narodnosti
za 5. kolono

Tako trdi preiskovalni
odsek poslanske zbornice,
ki to preiskuje

Washington. — Odsek poslanske zbornice, ki preiskuje protiameriške aktivnosti, zdaj preiskuje delovanje agentov Sovjetske Rusije in vlad njenih satelitov v Ameriki. Odsek trdi, da hočejo komunisti organizirati slovanski blok v Ameriki za svojo propagando in drugo delovanje.

Poslanec McDowell iz Pennsylvanije je povedal, da je odseku o tem obširno poročal pri tajni seji Dr. Mladen Giunio-Zorkin, bivši jugoslovanski diplomat. Ta je povedal odseku, da je v Ameriki na delu peti kolona, ki širi svojo propagando s pomočjo komunistov in sopotnikov med 15.000-000 osebami v Ameriki, ki so slovanskega rodu.

Dr. Zorkin je tudi povedal odseku, da služijo kot komunistična fronta za 5. kolono v tej deželi poslaništva in konzuli satelitskih držav (držav, ki so pokorne Moskvi) in sicer so na delu v mestih, kjer je mnogo slovanskih skupin.

Poslanec McDowell je rekel, da je propaganda, ki se širi med slovanskimi izseljenci v Ameriki tako ogromna, da to daje slutiti, da mora prihajati denar za to iz Sovjetske Rusije.

Komunisti pri svojem delu v Ameriki naglašajo panslovansko edinstvo, s čimer hočejo preslepiti slovanske skupine v eno fronto za komunizem ali za orodje komunistične stranke. Odsek naglašja, da pri tem pomagajo komunističnemu gibanju v Zed, državah vse satelitske države, posebno pa Jugoslavija.

Poslanec McDowell je tudi povedal, da je odsek poslal povabilo 20 prominentnim slovanskim voditeljem v tej deželi, katerih lojalnost do Zed. države je nad vsakim dvomom, naj pridejo k javnemu zaslišanju glede te komunistične kampanje ter jih je naprosil sodelovanja.

Kadar morate ponoči preko
ceste, imejte na sebi vedno kak
bel predmet, da vas voznik la-
žje opazi.

ODVETNIK KRIŽ-
MAN JE ODPRL ZDAJ
SVOJ URAD

Slovenski odvetnik Joseph A. Križman, ki je bil več let uslužben pri vladnem davčnem uradu, je odprl zdaj svoj odvetniški urad v 818 Standard Bldg. Njegova telefonska številka je SUPERIOR 4121.

Mr. Križman bo izvrševal vsa odvetniška dela, posebno bo pa specializiral v dohodninskem davku, pri čemer bo s svojim znanjem, pridobljenem v vladnem davčnem uradu, lahko v veliko pomoč rojakom, zlasti pa trgovcem in obrtnikom.

Forrestal je imenovan
za tajnika skupne
bojne sile

Predsednik je podpisal
postavo, ki spoji vse
bojne sile v eno

Washington. — Predsednik Truman je podpisal postavu, ki spaja vse bojne enice Zed. držav pod eno poveljstvo. Obenem je imenoval James V. Forrestala za obrambnega tajnika, pod čigar poveljstvom je zdaj vsa ameriška bojna sila.

Tako se je izvršila spojitve vse ameriške bojne sile, o čemer je debatiral kongres skoraj dve leti. Imenovanje Forrestala za obrambnega tajnika je poslal predsednik v senat za potrditev. Forrestal je bil do zdaj mornariški tajnik, v kateri urad ga je imenoval še pokojni predsednik Roosevelt.

Dasi naroča postava spojitve mornarice, armade in zračne sile v eno poveljstvo, pa bo vzelo več časa, predno se bo moglo to dejansko izvršiti. Spremembe ne bo nikjer druge, kot samo v tem, da bodo vse tri enice pod enim poveljstvom. Drugače bo pa vsaka enica poslovala kot doslej pod svojimi poveljniki, ki bodo odnošno odgovorni novemu obrambnemu tajniku. Ta bo lahko ukazoval mornarici, armadi in zračni sili, dočim je bila doslej vsaka enica popolnoma samostojna in je dostikrat prišlo med poveljniki do nesoglasja. Tega zdaj ne bo več, ker bo en sam vrhovni poveljnik za vse tri.

Poizvedovalni kolček

Jagodic Franc, zdaj v begunskem taborišču v Spittalu na Koroškem, (D. P. Camp, Spittal an Drau, baraka 12 a Kaernten, Austrija) bi rad izvedel naslov svojega strica Soršek Jakoba iz Zabukovja pod Sv. Joštom pri Kranju. Živi menda v Clevelandu. Jagodic Franc je sin njegove sestre Marije Soršek.

Petrič Marija, rojena Rožnik iz Senčurja pri Kranju želi naslov Polone Kubel, rojene v Bukovci pri Vodicah. Ista želi tudi naslov Franciške, rojene Leben iz Borovnice pri Ljubljani. Imenovani naj pošljeta naslov na naše uredništvo ali pa na: Marija Petrič, D. C. Camp No. 3, Barletta (Bary) Italy.

Janez Švalj, Kočarija št. 2, Kostanjevica na Krki, Slovenija, Jugoslavija, išče brata Josipa Švalj, kateri živi nekeje v Clevelandu.

Razne drobne novice iz
Clevelanda in te
okolice

Dečko se je opeknel—

Robert Leskovec, star 3 leta, iz 716 E. 155. St. se je močno opeknel po životu, ko je padel v ogenj na 154. Place. Nek motorist ga je hitro odpeljal v Emergency Clinic bolnišnico, kjer so ga obvezali.

Selitev urada—

Dr. M. F. Oman naznanja, da je preselil svoj urad iz SND, 6411 St. Clair Ave. v nove prostore v Euclid Medical Arts Bldg., 21801 Lake Shore Blvd.

Iz bolnišnice—

Dr. Patrick Virant se je povrnil iz bolnišnice in se zdaj zdravi doma. Upamo, da bo kmalu popolnoma okrevale.

Še na mnogo let—

Včeraj sta praznovala 40-letnico srečnega zakonskega življenja dobro poznana in vsem priljubljena Mr. in Mrs. John Malovrh, 15900 Holmes Ave. Sorodniki in številni prijatelji jim iskreno čestitajo, da bi zdrava in vesela dočakala tudi zlato poroko.

Napredovanje v armadi—

V Carlisle Barracks, Pa., je graduiralo 62 vojakov pod brigadnim generalom Palmerjem v natečaju za izjemno treningo v armadnem vzgojnem programu. Podučili so jih tekom natečaja o sodobnih svetovnih dogodkih in drugih vedah. Vsak teh graduirancev se je povznil po graduaciji nazaj k svoji četi. Med graduiranci je bil tudi naš rojak T/4 Albert Zadnik, sin poznane Zadnikove družine iz 9801 Prince Ave., Cleveland, O. Naše iskrene čestitke, le dobro se drži, Albert.

Pismo ima pri nas—

Pri nas ima pismo Frank Grašič, doma iz Trstenika, pri Kranju. Piše mu bratranec g. Franc Trdan.

Klub Ljubljana—

V torek večer ob 7:30 ima sejo klub "Ljubljana" v SDD na Recher Ave. Seja bo važna, zato naj se vse članstvo udeleži.

Meniševka pozdravlja—

Frances Veseliza (Milavčeva Francka iz Begunji) se nahaja zdaj v East Meadow Hemstead, L. I. in naroča pozdrave vsem svojim znankam in prijateljem.

Popravek—

Poroka Miss Angele Glavan in Mr. George Slivenik se bo vršila 27. sept. in ne v juliju kot je bilo pomotoma prvotno sporočeno.

V Texas so odšli—

Za stalno se je preselila v Houston, Texas, poznana družina Joe Smrdel iz 3536 E. 106 St. Joe ima važno pozicijo pri Cleveland Pneumatic Tool Co., ki je bila prodana v Texas in Joe je moral s tovarno. Želimo mu tam vso srečo in zadovoljnost.

Prepovedano je pljuvati
na tračnice

New York. — Earl Browder, bivši načelnik ameriške komunistične stranke, je bil kaznovan z globo \$2, ker je pljunil na tračnice nadzemske železnice. Nek stražnik ga je videl in prijel.

Eisenhower bo pregledal
naprave v Alaski

Washington. — General Eisenhower, načelnik generalnega štaba bo odšel v Alasko, kjer bo pregledal vojaške naprave. Tako naznanja vojni oddelek.

Sandra Rhodes iz Las Vegas, Nevada, je stara samo 5 let, pa je plavala eno miljo daleč v jezeru Mead. Njen učitelj plavanja je Louis Carter, na desni, ki ima rekord za plavanje v razdalji 25 milj.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po polti na leto \$6.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po polti pol leta \$3.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in okolico po razmaholih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$6.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$3.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 146 Mon., July 28, 1947

Politika in humanitarnost

Naš državni tajnik Marshall je nedavno povzdignil svoj glas v svojem apelu na kongres, da se dovoli prihod v Ameriko "izdatnemu številu" evropskih beguncev in razmeščencev, katerih je okoli 850.000. Voditelji kongresa pa odgovarjajo na vse te apele samo z izbegavanjem, češ, da pred končanjem zasedanja kongresa ni časa za sprejem Strattonove predloge, ki predlaga pristup 400.000 brezdomcev v to deželo v prihodnjih štirih letih. Državni tajnik Marshall pa odgovarja na to, da se mora najti ta čas, če hočemo ohraniti neomadeževano našo narodno čast. Ako tega ne storimo, bomo stali pred svetom kot narod, "ki ne dela v praksi tega, kar pridiguje," kot narod, ki stoji ob strani ter poziva druge na pomoč.

Danes vsakdo ve, da je bilo več kot dovolj časa za spejem take zakonodaje, ki je pred kongresom že polnih sedem mesecev. Trdovratna opozicija proti sprejemu, ki je malokdaj javno prednesena, temelji na domnevi, da bi s tem odprli vrata prihodu nadaljnjih komunistov. Nič ni dlje od resnice kot ta argument. Večina teh obžalovanj vrednih ljudi sestoji iz beguncev, ki so bežali pred politično tiranijo — pripadniki baltičskih narodov, Poljaki, Jugoslovani, Ukrajinci in drugi, ki raje umrejo, kot da bi se vrnil v sužnost in tiranijo, ki jim je dobro poznana in katero so občutili na svoji koži. Skoraj vsi ti begunci so ljudje srednjih slojev ter izučeni delavci raznih strok, ki bi se kmalu znašli med nami. Totalitarske dežele zahtevajo njihovo izselitev oziroma njihov povratak, da bi jih vporabile za prisilno delo ali pa bi se jim primerilo še kaj hujšega.

Državni tajnik Marshall naglašja, če mi dovolimo, da ostanejo ti ljudje, kjer so, bodo oni tvorili neprestan vir konfliktov in trenj z Rusijo, neglede na dejstvo, da stane vzdrževanje teh beguncev ameriške davkoplačevalce 182 milijonov dolarjev na leto. Toda apel državnega tajnika temelji še na lepši in globlji podlagi — na naši humanitarnosti, na našem človekoljubju in na naši stari tradiciji namram vsem tlačnim in svobodoljubnim ljudem. "Saj to so vprav tradicije, ki jih predstavlja naš kip Svobode v New Yorku," je rekel državni tajnik Marshall pred kongresnim odborom, kateremu je predložal svoje argumente.

Mnogo drugih držav, med njimi Velika Britanija, Belgija, Norveška, Brazilija in Venezuela je odprlo svoja vrata tem beguncem, dočim jim mi tiščimo trdno zaprta. Zadeva je postala zdaj preizkušnja naše iskrenosti pred očmi vsega sveta. Ako bomo mi sami zagrnili te uboge žrtve kaosa z železnim zagrnjalom, ne bodo samo oni tisti, ki bodo na izgubi. Tudi mi bomo izgubili nekaj dragocene — spoštovanja naših prijateljev in zaupanje sami vase.

Na podlagi naših humanitarnih in svobodoljubnih tradicij je samo po sebi razumljivo, da bi morali prevzeti svoj delež odgovornosti za nesrečne žrtve vojne in predsodkov. Naša dežela je bila vedno zavetišče politično in versko preganjenih ljudi. Ti begunci bi si sami služili svoj kruh ter omogočali obstoj v našem ekonomskem življenju. Kot produktivni konzumenti bi povečali naš narodni dohodek. Pomagali bi množiti nižajoče se število prebivalstva. In kar je važno: njihovo število ne bi presegalo števila priseljencev, katerim bi bil dovoljen vstop v normalnih časih in v normalnem priseljevanju.

Mi smo najbogatejši narod sveta. Mar naj torej kot tak narod zapiramo vrata tem nesrečnikom samo zaradi naših notranjih problemov, ki so v primeri s svetovnimi problemi manjše važnosti?

Vidimo torej, da nam vsi humanitarni razlogi narekujejo, da se uzakoni Strattonovo predlogo, ki predlaga pristup 400.000 beguncem v to deželo tekom prihodnjih štirih let.

Ne moremo si predstavljati, kako bi moglo ameriško ljudstvo hoditi z glavo pokonci, ako kongres ne sprejme te predloge, katere tekom sedanjega zasedanja najbrž tudi ne bo sprejel, ali če je ne sprejme vsaj v modificirani obliki, to je, da bi dovolil vsaj 100.000 beguncem prihod v to deželo.

Državni tajnik Marshall, trgovinski tajnik Harriman in tajnik pravosodja Clark priporočajo in urgirajo sprejem Strattonove predloge. Prestiž in sloves Zed. držav bo gotovo dokaj izgubil, če se nas bo spoznalo kot narod, ki dajemo vbojajne, na vse kriplje pa se branimo odpreti duri naše demokracije ter dovoliti vstop osebam, ki ne najdejo nikjer na svetu življenjskih razmer, katere bi bile boljše od onih v koncentracijskih taboriščih.

Ako ne odpremo vrat prihodu gotovega števila teh nesrečnejšev — števil, ki bi ne preseglo normalnih priseljenikov ali pa ignorantov ter ljudi, ki dajejo prednost političnim pomislekom pred pomisleki humanitarnosti.

Odpri srce, odpri roke...

Tu prihaja pred vas tretji kosček Meškove povesti o ANKI. Naslov povesti je: NA SVETI POST. Da jo objavljamo, sem že povedal, kaj je vzrok. Posvečujem to objavljeno tistemu posebnemu odboru SLOVENSKE ŽENSKKE ZVEZE, ki se je lotil dela za begunce, oziroma za LIGO KAT. SLOV. AMERIKANČEV.

ANKA je torej na poti v mesto k svoji sestrični in tu nam povest pripoveduje, kako se ji je godilo v tistih težkih urah. Citajmo:

Na cesti so postavale vrane. Razbrskavale so odpadke, iščoč si hrane. Dvigale so se šele, ko jim je prišla Anka na dva koraka blizu. Zakrakale so s hrpami glasovi, poletale malo v stran, a z lenim in malomarnim vzletom. Takoj za potnico so pa poletale nazaj na cesto, se spustile na odpadke in jih znova razbrskavale.

Približno ob polovici poti se je pričel velik gozd. Tih in svečan je ležal pred ANKO. Ves bel je bil, sama neizmerena množina božičnih drevesc. Anki se je zazdelo, ko ga je gledala pred seboj, da plava nad njim in v njem nekaj čudežnega. Kakor bi se opletal vseh teh dreves in drevesnih sen. O nečem neizrekljivo lepem je moral sanjati ves obširni les, ker se je zdelo, da si ne upa niti gani, niti dihati ne — kakor bi sanjal neizmerim čudežem svete noči aproti.

Anka je stopila v gozd in izpreletelo jo je čudno. Tako resno in tako tesno ji je postalo pri srcu in v mislih, kakor bi vstopila v večni mraku v velikansko cerkev in bi se zaprla vrata hipoma za njo in bi bila sama v dremajočem, skrivnosti polnem svetilu. Ali kakor bi zašla na neizmereno pokopališče: vse naokoli, kamor pogleda oko, grobovi, tihi, mirni, ogrnjeni z belim mrtvaškim prtom. Nad vsakim sanja cipresa, kakor jih sanja četverica na domačem pokopališču ob kapelici, kjer počivajo fare dušni pastirji — vse tihe, mirne kakor grobovi z belim mrtvaškim prtom.

Vse je tiho naokoli, vse mrtvo — le pod njeno nogo škripa leje zmazala zemlja in zdaj zdaj zavzdihne kje ob poti — zavzdihne, zaječi zaplaka, a utihne

takoj spet, kakor bi se prestrašilo, da je motilo mir mrtvih in svetiško tišino.

Anka je stopala naglo, kakor bi jo neizmerne les svojim pokopališkim mirom plašil. Tupatam so se povešale tenke veje, obtežene z ivjem, globoko doli na stezo. Anki se je zazdelo, da ji hočejo zapreti pot, jo obejti, jo obdržati pri sebi v širnem tistem gozdu.

Sklonila je glavo in pospešila korake. A dasi je sklanjala glavo globoko, se je vendar zdaj zadelo ob kako vejo — ivje se je sesulo z veje na pot, tudi za njo je padalo in v kosarico ji je zdrsnilo. Iztresla ga je, da se ji ne bi stajalo notri, stresla si ga je tudi z obleke.

Neprijetno ji je bilo, postajalo jo je skoraj strah, zato je hitela. Dolgo je hodila. Zdelo se ji je, da lesa ne bo nikoli konec — a glej, hipoma je prihajalo drevje redkejšje, gozd je ponehal, velika ravan se je odprla in odgrnila pred njo. Zadihala je prapoeste. Tako prijetno ji je bilo, ko je stopila na plano, na polje, kakor bi jo zasledoval kdo, jo preganjal, in bi mu ušla in bi prišla v varno zavetje.

Čuj, tik za njo je zavzdihnilo v lesu, zaječalo je napol bolno napol ježno, kakor bi bilo gozdu žal, da jo je izpustil, da je ni zadržal v sebi. A komaj je slišala še to jecanje, ni se menila zanj. Bila je na prostem, šuma ni imela več moči do nje, in ni se je bala več.

Prišla je na veliko cesto. Na cesti je bilo živahno. Srečala je vozove, ljudi, obločene napol praznično. Posamič ali v gruclah so se vračali iz mesta. Najbrž so vozili in nosili v mesto božičnih drevesc, jabolk, orehov. V mestu pa so nakupili raznih potrebščin za praznike, daril za deco, piškotov, pozlačenega, posrebrnega papirja za jaslice in drugih malenkosti.

Anka je došla postarno želenico in se ji pridružila. Starka ji je povedala, da gre obiskat hčerko, ki je že leto dni v službi v mestu. Tožila je, da je utrujena, od doma je odšla že v mraku. Tudi Slaničevka je že začutila utrujenost — polštiri ure je že hodila. Šli sta leje zmazala zemlja in zdaj zdaj zavzdihne kje ob poti — zavzdihne, zaječi zaplaka, a utihne

ma," je pomislila Anka in se poslovila od starke sopotnice. Šla je iskat stanovanja sestričnega.

Nasla ga je kmalu. Tončka jo se sprejela prijazno in pri srčno. Mož je bil še v pisarni. "Ob dvanajstih se vrne in pojedmo takoj k obedu. Do tedaj si malo odpočiješ, Anka. Po obedu ti poiščem obleko in druge malenkosti in greš počasi spet proti domu."

"A potemtakem bom pozna." "Ne boš, Anka! In saj stopiš lahko potem malo hitreje."

Slaničeva se je čutila utrujeno, zato ji je bilo prijetno, ko je sedla in ni se branila, da ostane pri obedu. Tudi gorkota v sobi ji je dela dobro. "Kar sedela bi tukaj," ji je šinilo v glavo. A domislila se je doma in otrok, ki čakajo in pogledujejo pri oknu, kdaj se vrne mati. In daleč od nje je odbežala lepa misel, da bi kar sedela in sedela na mehkem stolu v topli sobi. Naglo jo je zapustila in bežala daleč od nje.

Ozrla se je po sobi in je začutila, kako prijetno je v tem domu. Tukaj ni tiste osamelosti, ki napolnjuje njen dom, kar ji je mož umrl. In tiste bede ni, kakor v njeni koči, in tudi ne tistih skrbi, ki hodijo pri njej doma po sobi — s tihiimi plazečimi se koraki hodijo po izbi, a hodijo venomer in je ne zapuste nikoli in se ne izselijo nikdar.

Glej, nekaj toplega diha tukaj iz vseh kotov, nekaj mehkega. Prijetno ti diha naproti in te boža po licih in po čelu in te vabi, da naj sedež in sedeš dolgo, da naj ostaneš tukaj za vedno in naj ne hodiš v zimo in mráz. A pri njej doma gleda nekaj iz vseh kotov s plašnimi in nemirnimi očmi. Z gladnimi očmi gleda dostikrat iz kotov in v sten. Mirjo ji vse je nasproti z vseh sten. Revščina in pomanjkanje sta napisana na njih. Po sobi stopa neprenehoma skrb s trdim in hladnim obrazom in vzdihuje s težkimi in žalostnimi vzdihli.

S temi mislimi je govorila potihoma, v srcu. Glasno je pa kramljala med tem z Gabrielem in Karolino, otrokoma Tončkinima. Poznala sta jo že poprej — z rajnimi možem je bila nekajkrat pri njih. Izpravevala sta jo o vsem mogočem: Ali imajo tudi pri njih tako zimo, ali se kaj drsajo, ali hodijo tetkina deca v šolo, ali bodo imeli božično drevesce — in stotero drugih reči sta hotela izvedeti, ki so za odrasle ničeve malenkosti, mladim ljudem pa se dozdevajo velike in izredne važnosti.

Morda ste vi, ki skušate dočeti, taki "Odrasli" ljudje in se vam zdi opisovanje te Anke potni gola "ničeva malenkost." Ali je vredno to čitati? Le čemu nas kolonir dolgočasno to Anko? Tako in podobno morda mislite na tihem in se jezite, da vas je spjel na led in vas pripravil, da čitate to puščobo?

Če tako mislite, potem ste res "odrasli" in še malo preveč ste "veliki."

Če ste pa še "mladi ljudje," posebno če ste taki, kakor pravi sam Kristus, da moramo biti — "kakor otroci" — potem boste našli v teh vrsticah VELIKE REČI IN TAKE, KI SO IZREDNE VAŽNOSTI...

Morka imate — skoraj gotovo imate — tak prijeten dom, kot ga je uboga ANKA opazovala pri Tončki v mestu in ga je na tihem primerjala s svojim... Ali vas ne zbode v srce, ko pomislite, da je na tisoče in tisoče ljudi, ki nimajo tak prijetnega doma...?

Ali vas ne zbode v duši, če pomislite, da je na tisoče in tisoče ljudi, ki sploh nimajo DOMA — ki so BREZDOMCI in begunci? Na tisoče in tisoče takih, ki niti s tako žalostno mislijo ne morejo misliti na dom — ker ga ni! — kakor je mogla pomisliti ANKA?

Vsi veste, kje so taki ubogi brezdomci in begunci. Vsi veste, da jim je treba pomagati. Saj bi še ANKI pomagali, če bi prišla portkat na vaša vrata... Toda ANKA trka na Vaša SRCA — ne zase, za uboge brezdomce trka — zato je tu objavljena njena povest. Ko vas obiščejo člani KLUBA STOTERIH, ko se bodo zglasile članice ODBORA SLOV. ŽENSKKE ZVEZE, ko prihaja pred vas LIGA — mišlite na tisočere in tisočere ANKE med brezdomci in — NE odpodite jih proč! — Zaplot.

Oče bolečine

Francoski jezuit Robert Jacquinet de Besange je preživel od leta 1912 do 1940 na Kitajskem. Najprej je bil profesor naravoslovnih ved na visoki šoli "Aurora" v Shanghaiju. Pri nekem kemičnem poskusu v laboratoriju je izgubil desno roko. Ker je bil nesposoben za nadaljne posle v svoji stroki, se je posvetil delom ljubezni do kitajskega ljudstva.

Vodil je veliko akcijo za žrtve poplav reke Jangeeki-ang. Kitajska vlada ga je imenovala za člana narodnega pomožnega odbora. Organiziral

je razdelitev živeža in obleke. Filmska družba "Pabhe" je na njegovo pobudo izdelala film o poplavih, ki se je predvajal po Evropi in Ameriki in podprl njegovo akcijo.

Ko so izbruhnile sovražnosti med Kitajsko in Japonsko, se mu je posrečilo, da je vstopal najprej v Shanghai in nato v Nantao nevtralni pas, ki so ga upoštevali in spoštovali Kitajci in Japonci. V njem so našli zatočišče in varstvo žene, otroci, starčki in za vojno nesposobni. V shanghajskem pasu je dobilo približno 250.000 Kitajcev, tam je bilo oskrbovanih 17.500 bolnikov.

Jacquinetova avtoriteta je dajala pasu varnost. Dobil je dragoceno pomoč celo iz Japonske. Njegovim Kitajcem so dajali pomoč japonski katoličani; mikado in vojni ministri sta poslala po 10.000 je-nov.

V svojih nevtralnih pasih je bil najvišji sodnik. Po teži prestopka je nalagal od 3 do 20 dni kazenskega dela, ki ga je obsojenec moral vršiti v varnostnem pasu. Nepopoljšljive tatove je obsodil, da so morali po cestah, privezani na vrvi, kar je bila za Kitajce posebno učinkovita odredba.

Ta veliki človekoljub je dobil za priznanje svojega ogromnega in uspešnega dela visoka kitajska, angleška, amerika in francoska odlikovanja, med temi križ častne legije.

Leta 1940 se je vrnil v Francijo in se posvetil apostolstvu v pariških predmestjih. Po premirju leta 1945 je prevzel organizacijo vatkanske pomožne akcije za Nemčijo. Njegova zadnje delo je bilo posvečeno benemu berlinskemu prebivalstvu.

Po trudopolnem in uspešnem delu je umrl septembra 1946. Jacquinet je umel kot malokdo ljudsko trpljenje. Zato so mu Kitajci dali ime "Oče bolečine".

Še niso izumrli pionirji krščanske ljubezni, ki jo današnji svet tako potrebuje.

Polkovnik iz lesa

Pri pregledu nekega taborišča je Napoleon poklical nekega častnika k sebi in ga vprašal:

"Kako se zovete?"

"Dubois!"

"Polkovnik?" je vprašal Napoleon, ker v temi ni ločil čina.

"Ne, veličanstvo, le stotnik sem, a iztesan iz takega lesa, iz kakršnega delajo polkovnike."

"Dobro, stotnik Dubois! Kadar bom rabil polkovnike iz lesa, boste vi prvi!"

ČE VERJAMETE AL PA NE

Ko je gospod Bernard končal z oficijelno predstavo milih gostov, se je vsedel, toda ne prej, da je pogledal vnic name, ki sem imel častni sedež par klopov za njim. Menda se je hotel prepričati, če je njegova žrtev še na Willardu, ali pa je že zbežljala pod sosadni greenwoodski zvon, kjer bi me gospod Novak vzgel pod svoje varstvo ter zasigural, da lahko ostanem pri njem do sodnega dne popoldne, pa da mi ne bo treba napraviti niti en sam spič.

Komaj je bil gospod Bernard v sedeči poziciji, je dobil besedo moj zastopnik Ludvik Perušek. S tem, s katerim sva v trgovskih odnosih, sem si mislil, bomo lažje izhajali in bo vsaj meni napravil olajševalne okoliščine.

Nisem vedel, da imam takega finega zastopnika. Joj, kako gladko mu je tekla beseda, ki nam jo je razkladal pred od-

lo in včasih stopil tudi bližje med nas, da bi dal svojim trditvam boljši ugled. Ludvik je ponovil trditev gospoda Bernarda o silni časti, ki se je priklatila na Willard z obiskom takih odličnih gostov. (Zdaj mi ni bilo treba več kašljati, ker je že vsak vedel, kdo je kdo).

Morda jo bodo pa le izpeljali, sem si mislil in opravičil kar sami, ne da bi nas zbrali k besedi. Zato sem se prav sladko držal in zvesto poslušal Ludvika. Povedal je, da Mr. Grdina ni novčan na Willardu, da je že kazal slike prej, da jih bo zdaj in če bo Bog dal, še kdaj. (Burno pritrjevanje). Pogledal sem od strani Mr. Grdino in videl, da kar menca na stolu in komaj čaka, da bi tudi on katero rekel. Da bi ga le še malo podžgal, sem si rekel, pa se bom tako lepo izmazel, kot se pes iz cerkve, če je dovolj uren.

Potem je Mr. Perušek pozdravil g. Jakšiča, ki se mu je tako počaščenje strašno dobro zdelo, da je tako naglo puhnol dim iz ust, da je celo pozabil napraviti kolobarček.

In potem se je spravil Ludvik pa nadme. Na dolgo in

široko me je hvalil in povzdigoval, da sem rasel v zadetvanju kot testo v mirtingi. In nazadnje je povedal vsem navzočim naravnost in brez ovinkov: "Kdor bi se rad naročil na Ameriško Domovino, ima zdaj sijajno priliko. Naj kar stopi k Mr. Debevcu in mu to pove, denar naj da pa meni!" Silen aplavz je zagrmel po dvorani, najbrž radi tega, ker jim denarja ne bo treba zaupati tujim rokam. V Kanadi mi niso pustili kolektati v cerkvi, tukaj mi niso pustili pobirati vstopnine, zdaj so me deli pa še na kontumace, da ne bom pobiral naravnost. Na, pa naj človek poštenim potom zaboga-ti, če more!

Ludvik je končal in vprašal, če bi morja kateri od nas spregovoril kakšno besedo. Aha, smo že skupaj! Kar privravi se, Jack, sem si kisle dejal in začel na vso moč misliti, kaj bi rekel, da bi beseda prav padla in da se ne bi Willard zgledoval.

Prvi je skočil ponci Mr. Grdina. Če si kdaj govoril, Tone, sem mu v duhu pel na srce, daj zdaj. Dlan se mi bodo

vnele, tako bom ploskal, samo zavleci govor, duša krščanska. Pa mislite, da je? Dosti čez 30 let ga poznam, pa ga nisem še nikoli slišal opraviti tako nakratko. Saj pravim, vse gre narobe. Lepo je pozdravil Willardcane in se vsedel.

"Boste vi, Mj. Jakšič, kaj rekli?" si je Perušek izposodil našega dirigenta, ki je imel čez orkester. Vsaj ti potegni, France, ki ti jih ne zmanjka. Saj po cele ure predebatiramo, če kdo izmed nas igra napačno karto pri marjašu, boš vedel tudi tukaj katero.

Jakšič je vstal, malo pogledal okrog sebe in počasi spregovoril: "Dober večer vsem skupaj!" pa se je vsedel. Jaz sem kar zija, ko sem slišal ta slavnostni govor. Kaj takega pa še ne! Gospod Bernard je kar skakal po klopi, tako mu je bil Jakšičev govor všeč. To pa samo zato, saj vem, da bi jaz prej na vrsto prišel. Z Jakšičem bova pa že obračunala, sem mu zažugal in se pripravljala, da vzdignem svoje kosti, ker Ludvik je imel že svoje do-bre oči uprta vame.

"Zdaj bomo slišali pa še našega urednika, da nam bo kaj

povedal," je rekel, ves vesel, da je pridržal mene za glavni ocvrek. Eno figo vam bom povedal, če kaj vem, sem si rekel in gledal pod strop, če bi videl tam kakšno misel zapisano. Niti ene same muhe nisem tam videl, kaj šele kakšno pravadnisko misel. Stal sem tako nekaj časa in nekam vroče mi je prihajalo. Ljudje so menda mislili, da od same ginjenosti ne pridem k sapi. Dvakrat, sem odprl usta, pa jih zopet naglo zaprl. Videl sem, da se je ena izmed lepih poslušavk nagnila k sosedi in ji nekaj zasepetala. Najbrže ji je rekla: "Kaj ni fest dedec!" Morda ji je pa rekla: "Glej ga, štora, otrdel je!" Vrgel sem pogled po gosposdu Bernardu in mislim, da bolj blaženega obraza še nisem videl. Silno je užival na moji zadregi in čudno se mi je zdelo, da se je mogoče vzdrižati in da mi ni ploskal, ko sem tako molče trobental. No, ko mi je končno prišlo na misel, da se tako ne moremo vso noč gledati, sem vendar zares odprl usta in spregovoril par besed. Kaj vem, kaj sem rekel... Kar je, je.

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARKEGA POGORJA

"Marko, odkod te je doletela tolikšna sreča. Splošnovan si v deželi in najlepša mladenka bo tvoja žena," pravi Rosij v čudeži se radosti.

"Vse po njej," odvrne Marko ganjen.

V očetuvi hiši svetopisemskega izgubljenega sina ni moglo pri njegovi vrnitvi biti bolj prišrnega nego v vasi Maduleinu, ker se je vrnil domov Marko Paltram kot spoštovan mož in s prekrasno nevesto tisti Marko, o katerem seje nekoč zdelo, da je vadel hudiču z voza.

Zakaj propadel človek je sramota za vas, poštenjak ji je pa v čast.

In v zabavah in veselju mine dan.

Preudarjajo, s čim bi dgavi obisk še razveselili, in mladina sklene, da bo spremila dož in dogareso zvečer na saneli s plamenicami in svetilnicami v Samader in bo preplesala tam noč do jutra.

Blazna ponočna vožnja našemljenih ljudi v bledem snežnem polju, plašča slika, peklenški privid skoraj, bi dejali, ako bi s sani ne odmeval sneg, godba in petje. Vsem na šelu hitita dož in dogaresa.

Sanjavo sladkim nasmehom, že nekoliko utrujena mu počiva v rokah.

On je pa ponosen ko knez, ki si je zopet osvojil izgubljeno domovino in se smeji ter govori v blaženem opoju pametne besede ter kvasi neumnosti.

Kdo bi pač verjel, da more biti Marko Paltram, pokrita rih-ta, tako otroško srečen.

"O, ko bi le moja mrtva mati vedela," jecila vedno znova. "Cilgija, kako sem srečen!"

V Samadenu pleše Engadin. Kdo bi pazil na uro? Kdo misli na odhod?

Dož in dogaresa rajata z drugimi in krinke so že davno snete. Soparen je zrak v sobi. Gosli pa mamijo neprestano ko hudičeva prelest.

"Marko, jaz sem utrujena. Dovolj je dovolj. Ne morem več. Ukazi zapreči!" šepeta dogaresa, prosi, moleduje. Toda dož še ni dovolj, sil, naj

pleše z njim, ona pa odkloni z rahlo jezo, nejevoljen se obrne od nje, pleše z drugimi, njegove oči žarijo ko ogenj, in Marko, ki sicer ne pije nikoli vina, pije vino!

Dogaresa ni samo utrujena, predvsem ji je dož prestrašen in predivji, in strah jo je, v svoji obleki se čuti kot neomejen gospod, trga drugim fantom dekleta iz rok, nekaj drznost smelih okretov, izpusti jih in plane k drugim.

In njegove oči žarijo.

Fantje se začno jeziti, dekleta se ga bojijo, tado na vsa prigovarjanja svoje neveste in prijateljev odgovarja z divjim smehom: "Jaz sem beneški dož!"

"Pustna noč je in bo minila," se tolaži dogaresa, sedi kakor na žerjavi in je vendar blede. Kramlja, da bi prikri-la notranjo vzburjenost, raztreseno s Pijo. Ta je bila kot siromašna šemica pravkar priletela z drugim neznatnimi tovarščicami med ponosnim rojem lepo opravljenih mask.

"Trapica, ne glej me vendar tako brezmejno zavistno! Saj je samo pustna obleka!"

In Cilgija se jezi tudi na Pijo.

Končno, končno napoči zaželena ura. Kako bo doma v župnišću strgala s sebe to maškarado!

Dož in dogaresa plešeta zadnjakrat.

V zimskem sončnem vzhodu je Bernina rdeča ko kri, in vprega drči iz Samadenu v rdečasto migotajoči sneg.

Toda Marko in Cilgija, ki jo pred strupenim mrazom jutra varuje medvedji kožuh, imata komaj zadnjo vaško hišo za seboj, ko pravi dož: "Dogaresa, poljub!" Govori, glavo polno godbe in vina, s poveljevalnim glasom. Drhti od strasti.

"Zdaj ne, Marko!" odgovori dogaresa žalostno, "nočem tega."

"Poljub!" revskne on in jo iznenada prime pod medvedjo kožo za roko ter v začasnem pohlepu upre vanjo oči, s katerimi je tešil bolnikom trpljenje, strašne oči, ki jih je videla na njem v Roseški dolini.

Nem boj pogledov plamti med dožem in dogareso.

Njeno blede lepo glavo oblije rdečica, da plane: "Sramuj se, Marko, sramuj se; da me zamenjuješ s Pijo!"

On pa komaj sliši, kaj Cilgija govori. Vidi samo, kako lepa je v svoji trepetajoči jezi, njegov razbeljen obraz se skremži, s trdno roko jo objame okoli života, potegne k sebi in jo hoče s silo poljubiti.

"Tuons, stoj!" zakriči dogaresa.

In kronica ji zdrkne z glave.

Tovornik, zaposlen s konji, ki tiščijo domov, ima toliko opraviti, da ne more paziti, kaj se godi za njim, začuden ustavi.

Dož se je za trenutek zopet zavedel in dogareso izpustil. "Nič ni, Tuons, samo kronico sva — zakličte vozniku."

Ko konji zopet potegnijo, omahne trepetajoča dogaresa, ki je vstala, sunkoma nazaj na sedež.

Sani drvi jo dalje, med obe-ma pa zavlađa mučen molk.

Tedaj skoči v jutrnjem soncu siromašna maska v sneg, da bi se izognila vpregi.

Cilgija spozna Pijo.

(Dalje prihodnjiki)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

1947	JULY	1947
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

AVGUST

10. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostodih Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

20. — Glas clevelandskih delavcev št. 9 SZD priredi banket v počasti članom veteranom zadnje vojne. Banket se vrši v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave.

27. — Dr. Sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ priredi je-

senaki festival v SDD na Waterloo Rd.

OKTOBER

12. — Podružnica št. 14 SZZ praznuje 20 letnico obstanka z igrjo "Razvalina življenja" in plesom v SDD na Recher Ave., Euclid, O.

26. — Pevski zbor Planina v Maple Heights praznuje 10 letnico obstanka s koncertom v Slovenskem narodnem domu na 6050 Stanley Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1 strani)

Izpustili pa so iz čitank nekatere pisatelje popolnoma, ker jih niso mogli tako "po-pravit", da ne bi nasprotovalo komunistični veri.

"KRIZA KULTURNEGA ŽIVLJENJA". — Nismo mi zapisali te besede. Zapisal jo je eden velikih mož sedanje režime v Sloveniji, sam Juš Kozak. V reviji "Novi svet" ugotavlja ta pisatelj, da vlad-a v Sloveniji "kriza našega kulturnega življenja."

Govori dalje o "kulturni nemarnosti." Z lepimi besedami pove tedaj, da je komunizem zamoril na Slovenskem vsako kulturno življenje. Juš Kozak je povedal s tem samo to, kar je ob-svoji sedemdesetletnici izrekel že tudi A. Kraigher.

Radi tega prijema Dušan Pirjevec Kozaka v "Ljud. pravi-ci," toda ne more spodbiti ugotovljenih dejstev.

Pravtako Pirjevec kritizira Ocvirkovo študijo o slovenski povojni prozi. Tam je Ocvirek povedal, da so dela partizanov umetniško plehka in prazna. Nič novega in velikega ne zna-jo ali pa ne upajo povedati.

Iz teh Pirjevevih zapiskov o naši literarni problematiki je jasno, da vodilni može med slovenskimi partizani čutijo, da so ubili vsak umetniški polet s tem, ko so dovolili pisati samo v smislu naukov zastarelega marksizma. Ali jih bo ta po-skus kaj naučil? Tudi umet-nosti ni brez svobode.

NARODNI MUZEJ V LJUB-LJANI PREUREJEN. — Ljub-ljanski muzej so letošnjo zimo preurejili. Zlasti so mnogo predelali v takozvanem etno-grafskem muzeju. Otvoritev preurejenega muzeja je bila lepa priložnost, da so se parti-zani spet malo postavili.

"LJUBLJANA V PODOBI" — V državni založbi knjig je napovedana knjiga slik o Ljub-ljani. To naj bi bila nekaka umetniška zbirka z naslovom:

"Ljubljana v podobi, življenju in delu."

NOVA KNJIŽNA ZBIRKA.

— Državna založba knjig je začela izdajati za domače be-rilo srednješolske mladine star-jše pisatelje. Zbirka nosi na-slov "Klasje". V prvem zvez-ku je izšlo 12 krajših Tavčar-jevih povesti iz kmečkega življenja: "Med gorami". Zbirko je uredila Marja Borš-nikova.

NOVA IZDAJA "GORSKE-GA VENCA" v slovenščini. Pisali smo že, da se letos ob-haja 100 letnica "Gorskega venca", ki ga je napisal Peter Petrovič Njeguš črnogorski knez in vladika. Na novo je prestavil pesnitev v slovenšči-no Alojzij Gradnik. Uvod je napisal Mirko Rupel.

PASTIRSKO PISMO PRA-VOSLAVNIH ZA VELIKO NOČ. — Srbski patriarh Gav-rilo je s sopodpisom štirih dru-gih škofov razposlal za Veli-ko noč svojim vernikom pastir-sko pismo, v katerem proti koncu dvakrat govori o tem, da je krščanstvo terpeło v prvih časih in da se to trpljenje po-navlja. Preganjanje kršćan-stva pa ni unišilo vere v vstale-ga Zveličarja. "Tako je bilo skozi stotletja, tako je tudi da-nes. Pismo je potrdilo "prega-nja krščanstva."

KAJ JE DOŽIVEL AMERI-KANEC V JUGOSLAVLJI. — "The Rome Daily American" prinaša sledeče o Amerikancu Jožefu I. Portada iz Johnsto-na v Pensilvaniji. Po 36 letih odsotnosti se je Portada, ki je urednik pri Bethlehem Steel Co. napravil da gre obiskat svoje domače mesto Zadar v Dalmaciji. Bilo je v Avgustu 1946. V Sežani ga je opozoril neki angleški stotnik, naj ne hodi čez mejo. Zelo je kas-neje obžaloval, da ni ubogal.

Toda on se je zanašal na svo-je papirje in svoje ameriško dr-ljanje. Ko je prišel v Reko, so ga pograbili agenti

Ozne, češ da je ameriški špi-jon in so mu strgali potni list. Vrgli so ga v ječo. Tam so ga obesili za pete in pretepali. V ječi je ostal 54 dni in bil v tem času večkrat pretepen. Iz je-če se mu je posrečilo po ne-kem katoliškem duhovniku iz-tihotapiti pismo na ameriške-ga ambasadorja v Beogradu. Čez 3 dni je bil bil izpučen. Šel je v Beograd, kjer je dobil nov potni list in hitel iz Jugo-slavije. Ko je prišel čez me-jo, mu je oni angleški stotnik dal 1000 lir, da je mogel v Trst. Od tam je moral v bol-nišnico, kjer je moral ležati šest mesecev, predno se je po-zdravil. Tudi ves denar 3500 dolarjev v gotovini in 5000 do-larjev v čeki so mu oznovci pobrali in jih ni več videl.

To zgodbo prinaša 2. julija imenovani ameriški list v Ri-mu in smemo že verjeti, da si je ni izmislil. Iz tega pa tu-di razumemo, zakaj ne daje Amerika potnih listov amerišk-im državljanom za Titovino. Pred oznovci ne štiti nikogar-to, da je ameriški državljan.

Polovanje po Sovjetski zvezi

(Nadaljevanje)
Dohodki in življenjski nivo sovjetskega delavca

Način, kako v Sovjetiji pla-čujemo delo, je izredno zamo-tan. Tisti, ki opravijo več svo-jega posla kot je uradno pred-pisano, dobe razen plače od-nosno mezde nakazila za soci-alne ali zdravniške ugodnosti, nadalje še druge dobrote kot — več racioniranega blaga, cenej-še življenjske potrebščine, pro-ste vstopnice za gledališče in brezplačne tramvajске vozov-nice ter predprave pri upo-rabi taksijev. V resnici je pri-enem in istem obratu ali pri-eni in isti industriji na stotine

vrst nagrad. O splošni mezdni politiki se med seboj posvetujejo gospo-darsko ministrstvo in zveze de-lavskih društev. Pogajanja — če jih smemo sploh tako i-menovati — se v praksi tičejo le podrobnosti, za katere se v Angliji skoro ne zmenijo. Z drugimi besedami povedano, igrnjo delavska društva pri do-ločevanju mezd samo delno vlogo, poleg tega pa imajo ze-lo majhen vpliv, če ga sploh i-majo, pri narodnem zaračuna-vanju mezd in njihovi razdelit-vi. O tem odloča vlada.

Končen izid tega je pojav privilegiranega razreda, kate-rega dohodki in življenjska ra-ven je v primeri s povprečnim delavskim zaslužkom 350 rubljev na mesec izredno visoka. S 3500 rublji ne more družina štirih članov niti kupiti osnov-nih odmerkov ter bi jih z lah-koto porabili za en sam obed v hotelu "Intourist." Kljub te-mu pa si znajo mnogi delavci z nizkim zaslužkom urediti ma-

terialno boljše življenje na ta-način, da si preskrbijo dva za-sluzka in da tudi njihove žene hodijo na delo.

Ni lahko določiti odnosa rub-lja do funta šterlinga. Urad-ni tečaj je okoli 21 rubljev za en funt. Nekateri tuji dobe kot posebno ugodnost 48,36 rubljev za en funt, in sicer s pomočjo njihovih poslanstev, za katere bi bilo življenje na taki osnovi preračunavanja ne-mogoče, prejmejo za osnovni del plače 100 rubljev za funt. Najslabše plačani uradnik v tujih uradih dobi približno 4 tisoč rubljev na mesec in še t-lem, kot pravijo, težko shaja. Koliko težje mora biti živeti s sovjetsko plačo 350 rubljev.

Spregovoriti bi hotel o sov-jetskem delavcu, ki zasluži de-setkrat povprečni dohodek de-lavca in ki bi ga v večini dru-gih dežel prištevati k srednje-mu sloju. Je predstojnik ne-kega oddelka kemične tovarne in prejme 1300 rubljev na me-sec; od njegove plače odtrgajo za pridobitno in vojno posoji-lo (prostovoljno) 450 rubljev.

Kot mnogo drugih sovjets-kih državljanov se tudi on drži-pravila "vsak človek le eno za-poslitev." Na mesec poučuje 120 do 130 ur jezike, kar mu prinese 1250 rubljev. Tudi nje-gova žena hodi na delo, za kar dobi mesečno 850 rubljev; tu-di njej odtrgajo davke, tako da dobi na roko 600 rubljev. Skup-ni dohodki te družine so 2700 rubljev, kar relativno ni ne-znatna vsota.

Po drugi strani pa plača družinski oče — mož, žena in dva otroka — fantastično niz-ko najemnino in sicer 30 rubl-jev na mesec. Vendar ima stanovanje samo en prostor v velikosti 4,80X4,20 metra; po-leg tega je v najemnino všteta uporaba skupne kuhinje, v ka-terih lahko vsaka gospodinja pripravlja svojo jed. Meseč-no plača 20 rubljev za pohiš-tvo, 25 za elektriko, 5 za vodo in 3 za odvažanje smeti. Celot-ni odmerki življenjskih potreb-ščin za mesec dni stanejo 500 rubljev, kar pa komaj zado-stuje za enega človeka. Zato je družina prisiljena plačevati inflacijske cene v turističnih trgovinah "prostega" trga ali črne borze za potrebe izven od-merkov. Za to porabi približ-no 2500 rubljev na mesec. Ta-ko ostane manj kot 300 rubljev za oblačila, zabavo in prihran-ke.

Obleke dobre kakovosti je mogoče dobiti prav za prav sa-mo v "turističnih trgovinah," in sicer za ceno 6000 rubljev. Na podlagi tega si lahko pred-stavljamo težave, ki jih ima ta-ka družina.

Z veliko težavo sem si pre-skrbel višine denarnih dohod-kov raznih poklicev, in sicer v rubljih:

Brusac stekla	1500
Šofer	1000
Kemični delavec	900
Zidar	300
Stenodaktilograf	500
Igralec v jazzu	1500
Kovinski delavski strugar	850

Od teh vsot odtegnejo slede-če: pridobitna 2.5 odst. za 200 rubljev; 4.5 odst. za 400 rubl-jev; 8.2 odst. za 1000 rubljev.

(Konec.)

Znižano za hitro prodajo

Naprodaj je krasna hiša 7 sob za eno družino, 2 kopalni-ci, na treh lepo urejenih lotih blizu Lake Shore Blvd. in 185. cesta. Avtomatično gretje na plin in gorko vodo, velike so-be, obit fireplace. Kompletno insulirana, opremljena z zim-skimi okni in bakrenimi mre-žami. Cena je pod \$20,000 in prodaja jo lastnik sam. No-benega posredovalca. Kogar zanima naj pokliče KE 7524. (July 28, 30)

MALI OGLASI

V Strongsville

je naprodaj na cesti 42 tri in pol akra obsegajoče posestvo; tam se nahaja dobro vpeljan luncheon, moderna poslopja, velik hlev, pripravno za road-house ali plesno dvorano. Se lahko takoj vselite; jako ugod-ni nakupni pogoji. Preglejte takoj in pokličite BERA 7233 ali BERA 5261. (147)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 1 druž-i-no, lot 40 x 140, garaža, poceni. Zglaste se na 14202 Darwin Ave. vogal 140. cesta ali pokli-čite PO 5887 ali IV 7535.

—(150)

Furnezi

Novi furnezi za premog, olje ali plin gorko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje \$5 premenjamo stare na olje Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo slovensko (x)

Nove bančne ure

Iz urada slovenske North American banke se naznanja, da bo v glav. banki in podruž-nicah od 28. julija naprej vpe-ljan novi bančni poslovni čas. Banka ne bo ob sobotah popol-dne več odprta. V nadomestilo bo pa odprta v sredo popol-dne, dočim je bila dozdaj za-prta. Vse tri banke bodo od-prte pa tudi v petek večer za poslovanje od 6 do 8.

Nova podružnica na 93. St. in Union Ave. bo odprta v so-boto 2. avgusta. (148)

Apartment naprodaj

Priložnost imate kupiti apart-ment za 4 družine prav poceni v slovenski naselbini. Za informacije pokličite HE 5539. (146)

Hiša naprodaj

Proda se hiša na 1267 E. 59. St. 10 sob, gorko vodo. Proda se radi osamelosti. Vprašajte od pondeljka naprej po 4 uri popoldne istotam. (146)

Cementna dela

Izdelujem vsakovrstna ce-mentna dela, kot dovoze, pločni-ke, hodnike. Delo trpežno in ce-ne v vašo zadovoljstvo.

Leo Troha

22031 Miller Ave.
Euclid, O.
Tel. IV 2494
(Mo. Thur. x)

Stanovanje išče

Veteran s soprogo brez ot-rok, oba delata, želi dobiti sta-novanje 3 ali 4 neopremljene sobe na vzhodni strani mesta. Kdor ima kaj naj pokliče IV-6884. —(152)

V BLAG SPOMIN
ČETIRTE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA NEPOZABNEGA
SOPROGA IN OČETA

Frank Cirk

ki je za vedno zatisnil svoje oči dne 27. julija 1943

Štiri leta je že minilo, kar Tvoja pot se je končala, vsem v spominu si ostal in o veselju večnem se raduj.

Zalujoci ostali:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, O., 28. julija 1947.

Za kršilce prometnih postav.—V Los Angeles je dal sodnik kršilecem prometnih postav na izbiro 5 dni ječe ali pa se mu nalepi na prednje okno avtomobila črno in ru-menno tiskano napis, kot je videti na oknu tega avta. "Grešnik" prometne postavu W. H. Garrison (levi) premišlja, kakšno kazen naj si izbere.

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,
6419 ST. CLAIR AVENUE,
POŠILJA DENAR v Jugo-slavijo, Trst, Gorico, Av-strijo, Italijo in druge kra-je, vsaka pošiljatev je jam-čena;

PRODAJA ZABOJE za po-šiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste ve-dno dobro postreženi.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel be-low par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja

spisal IVAN ZOREC

Po vseh potih so gospodarji hiteli v Stično. Kdor je le zmogel, je za siromake prinesel po tri hlebčke presnega masla in kruha in jih položil na oltar, da bi živina bila zdrava. Gospod Ambrož jih je prehitel vse, strah je teptal za njim.

"Če le ni pater opat kam šel?" ga je zaskrbelo, ko se je pokazal širni samostan.

Pater opat je hodil po polju, molil in se menil z zemljo. Potok bo res treba obrniti bolj na desno. Škoda je polja, preveč ga drži na dvoje. Pot na njive in z njiv bo potlej lažja. Ondodle pe svet nižji, zamaka ga rado, za travnike bi bil pa kar dober. Umni menih se je razgledal po polju; vesel ga je bil. Samo ta le rž ne kaže dobro. Redka je, sneg jo je predolgo dušil. Ko bi se le opomogla, saj je lepo zelena in kakor živa. Bilo mu je, da bi jo pobožal, kakor oče po laščkih poboža ljubelega otroka.

"O, kaj pa vi?" se je potlej doma začudil gospodu Ambrožu. "Ali ste prišli na spoved?" se je pošalil.

"Velik greh me ne tišči noben, povedati bi pa res imel kaj."

"Da, tisto z Lizo je bilo nedodno; kar ste pa včeraj počeli v Stehanu, je bilo tudi nesposmetno."

"Kako pa že veste?" se je skoraj ustrašil.

"Neki lovec vas je skrivaj opazoval na plani cesti in v goščah."

"A tako je zvedel tudi Panakracij?" je razumel in povedal, zakaj je plašil grofjuno Adelo in da se je zdaj prišel skrit.

"Da, le ostanite tu. In ne razkazuje se okoli, saj tisto gostovanje po vaših res ni pri-

merno za vas."

"Hm, godilo se mi je dobro in tudi slabo. Dobri časi so kratki, slabih ni zlepa konec. Najhuje mi je zmerom bilo samo doma na gradu," je rekel s čisto drugim glasom in otožno pobesil glavo.

"Kako pa je v Malem Gabru, na Trlepovini?" mu je opat drugam obrnil misli.

In gospod Ambrož je pravil o Katarini in Trlepovi žalosti, o Lizi, kako je srečna, da se je otela valpta, o močnem Koplju, ki varuje vse in išče nevesto, in o tlaanih, kako so veseli njiv na Medvedjeku.

Med tem je prišel pater Fortunat in ga spremil v sobico, kjer mu bo bivali.

"Hvala Bogu!" je begunc vzdihtil in se naslonil ob okno. "Tu bom na varnem, v nobenem gradu ne bil bil tako. Samostan je res zavetišče ubogim in preganjanim," je mislil in gledal v Stičnico, ki je žumljala pod njim. "Samo nekoliko prehitro sem pobegnil s Trlepovine," ga je bilo sram. "Brez besede in zahvale, kakor bi se mi bilo kaj zamerilo."

XXII.

Trlep je drugi dan sejal jaro všenico, hlapca in Koplč so vlačili. Sonce je sijalo, vrana na topoli je opominjala: "Orat — ora-at!"

Doma je bilo hudo. Pastir je že davi tekkel po vikarja. Katarina je medlela bolj in bolj. Pri njej je bila stara Trlepka in jo pazila. Zdajci se je ustrašila in skočila ven.

"Brž, brž poklič gospodarja — hudo je!" je velela Lizi.

Ta je z dvorišča bušila na plan, pa z njive so že hitele, nacesti so bili zagledali vikarja, ki je nesel Boga. Zdaj je Trlep opazil tudi Lizo, se ustrašil in stekel na ves splan domov, drugi pa Bogu naproti.

Liza je bila blede, nobene ni mogla reči, samo z roko je pokazala v hišo. Trlep je brez besede šinil mimo nje.

Katarina se mu je za zpoznanje nasmešnila, odzunaj je primolil zvonček, k umirajoči je prišel Bog.

Vikar je odšel. Katarina je bila čuječa, mirna, skoraj vesela. Gledala je zdaj moža, zdaj Trlepko, ki sta se sklanjala nad njo; čez čas je migljala Lizi. Ta je brž pristopila, ji popravila blazino in s čela obrisala pot. Po dolgem pogledu ji je bolnica slabično zašepetala: "Ostani pri hiši — mati ne zmorejo sami."

Potlej je oči obrnila v Trlepa, kakor diš sapice na njivi je tiho dejala: "Moj m..." Beseda ji je zamrla v hropenju, oči so ji zastale. Trlepka je začela moliti na glas. Trlep se je zgrudil ob postelji, rame so se mu tresle in glava omahnila na ženino roko, ki je mrtvo obležala po odeji. Tudi Lizo je zmoglo: zaihtela je v roke in pokleknila.

Katarina je ugasnila kakor sveča, ki dogori. Trlepka ji je zatisnila oči — oh, hudo, hudo je bilo na Trlepovini.

Mrtvaški oder je v hiši stal še osem dni po pogrebu, šega je bila taka. Pogrebi so prihajali vsak dan in nanj navzkriž polagali po dve svečki, a preden so se razšli, so jih na oder postavili okoli in okoli, pržgali in kleče odmolili molitev za ranjko gospodinjo.

Osmi dan so oder razdrli in v cerkvi opravili sedmino. Trlep je po sedmini doma pogo-

stil vse pogrebe in se jim zahvalil. Katarina je bila po šegi pokopana prav in lepo, so vedeli in se razšli na delo.

Na Medvedjeku so njive bile vse žive. Tlačani so orali in sejali. Veseli so bili lepih, skrbno udelanih njiv. Sonce jih je gledalo, med travniki se je mudilo Temenici, čez njo so s Primskovega migljale bele zidanice — lepo, toplo je bilo.

Le Trlepu ni bilo pomladi, nobena stvar ga ni mogla razvedriti. Brez besed je ponižlavljal, žalost za ranjko ga je pekla v čezdalje hujši bolečini. In kamor se je ozrl, povsod je videl kakšno sled po Katarini. Od vsega hudega bi bil najrajši tnil na ves glas.

"Nikoli se ne bo utolažil," je družinčad šepetala in gledala za njim.

"Dokler si ne bo ubral druge," je stari hlapec momljal v brado "Saj taka domačija ne more ostati brez gospodinje."

Katarinina smrt je prav bridko udarila tudi Koplča.

"Oh, zakaj ni počakala še neke dni? Vso ženitev mi je zavrila, morda za vselej! Kdo bo zdaj šel snubit zame..." je velikan, ljubezni željan, milo vzdihoval in silno obupoval.

XXVIII.

Po praznikih sta se graščak in graščakinja na šumbregu zbogala.

"Izpusti že valpta," se je ona še nekaj držala, "saj ni kriv on, jaz sem ga poslala v Mali Gaber."

"Prej bi bila povedala."

"Saj sem ti, pa nisi dal do sebe," se je branila. "Sicer pa je zaslužil malo pokore, ker je tačas slabo opravil."

"Zakaj si ga poslala? Nikdar več mi ne stori kaj takega!"

"Bilo mi je za čast in pravico gospodične."

"In si jo ponižala."

"Ne jaz, nekdo drug."

Graščak je vedel, da meri vanj in Ambroža, vendar je molčal. Tudi ona je premolnila, preden je povedala:

"Valpet ni tačas storil Primožu nobene krivice. Zvitorepi tlačan je vedel za vse in sam je z Lizo čakal pri Trlepovih. Dekla Marijana bi prisegla, da sta Primož in Trlep ugenila, kdo naj odnese Lizo."

Nalašč je govorila, kakor da

je Ambrož hlapec Trlepov in nalašč Ambrožu ni dala pravega imena.

Graščaka je spekle, v togoti je dal poklicati Primoža.

"Po pravici povej, kako si pletenčil, da si Lizo spravil k Trlepu!" ga je pestil.

"Jehhata, nič nisem pletenčil, je Primož obupno tajil.

"Kaj si pa napletal s Trlepom, ko si tovoril s Primskovega?"

"Prosil sem ga, da bi mi dal mernik žita; otroke imam, lačni so."

"Za mernik žita si prodal Lizo?"

"Jehhata, nak, nak!"

"A kaj je Liza tisti večer počela zunaj in kaj si ti oprezoval tam?"

"Jehhata, nesna kokoš se je bila nekamo zateknila, pa sva jo iskala."

"Le stoji, jaz ti jo bom našel!" mu je graščak zapretil in ukazal biritu: "Po valpta pojdi v vozo!"

Valpet se je zamazan, shujšan in slab prilomil pred gospoda, le oči so se mu svetile živo in preteče.

"Primož je res kriv, pripi-

ga! mu je graščak velel, kakor bi se mu s tem že opravičil za krivico. "In izpostij ga, da bo pomnil!"

Tlačan je tulil, valpet ga je pehal pred seboj, v vozi pa mu je tiho rekel:

"Molči, nič hudega ti ne bo, sam bom skrbel zate, da boš res pomnil."

In mu je še tisto uro prinesel kruha, mesa in vina. Primož je strmel, a valpet se je tiho smejal: "Kar jej in pij in bodi brez skrbi, nobene sile ti ne bo!"

Iz ljubezni in usmiljenja ni delal tega. Neusmiljena ječa ga je vendar čisto spremenila. Kakor je dosihmal delal vse v prid gradu, tako mu bo posihmal storil vse v kljub, se je v joči vsak dan sto potov zarezal.

Ze čez nekaj dni mu je graščak ukazal.

"Izberi si biritčev, na Medvedjek pojdi in preženi Trlepove tlačane. Zemlja je tudi moja, sam jo bom delil, kadar in komur bom jaz hotel!"

Valpet je navidezno hud prilomastil na Medvedjek.

"Vse pustite, domov se poberi-

te, vam velevala gospod s šumbrega!" je vpil. "Sam bo, pravi, delil zemljo."

"Trlep nam jo je že dal, z njim se zmenite, če ni kaj prav," so se tlačani branili.

"Pojdite odtod zlepa!" jim je svetoval. "Meni nič mar, komu gre pravica."

Tlačani so se čudili mirnemu valptu in se spogledovali. A kaj so hoteli? Šli so. In naravnost k Trlepu.

Trlep jih je poslušal in gledal v tla. Potlej si je brž osedlal konja in se zapodil v Stično.

Pater opat mu je velel po kratkem premisleku: "Povej tlačanom, naj mirno delajo. Če jih bo pa kdo še nadlegoval, mi sproti precej!"

Trlep se je pomiril, a preden je šel domov, je poiskal tudi gospoda Ambroža.

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St. je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je

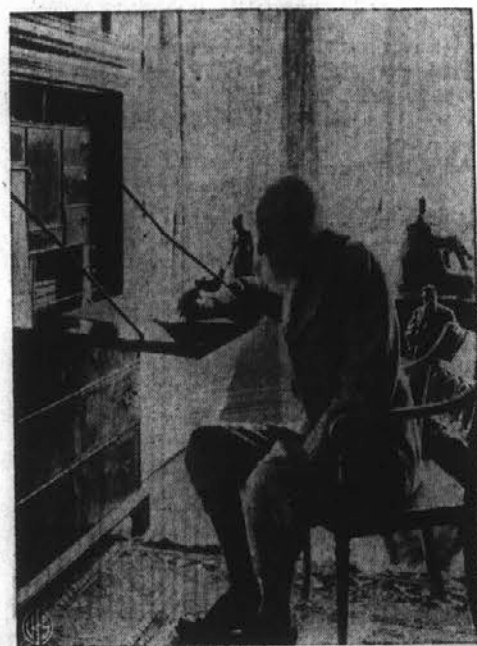
DR. J. V. ZUPNIK

6111 ST. CLAIR AVE.

vogal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.

Urad je odprt od 9:30 a.j. do 8. sv.

Tel.: EN 5013

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Irski autor in dramatik George Bernard Shaw, ki je že skoro 91 let star, malokdaj zamudi dan dela v svojem studiju v Apot St. Lawrence v Angliji. 26. julija je bil njegov 91. rojstni dan.

Turki na straži. — Ta slika je bila posneta na manevrih pri Erzurum in nam kaže dva turška vojaka z angleškim malim protiletalskim topičem, ki je podoben ameriški raketni bazuki. Preko 600,000 mož broječa turška armada stoji na straži na rusko-turški meji in je pripravljena braniti svojo zemljo proti ruski invaziji province Ardahan in Kars.

Velika odprtija

V SREDO 30. JULJA 1947

WHITE CITY BAR

599 E. 140 St., vogal Darwin Ave. in E. 140 St.

FINA ZABAVA IN DOBRA POSTREŽBA

JOHN in JULIA SUSTARSIC, lastnika

Se priporočata

Army Bombers Herald Air Force Day

A soaring formation of B-29 bombing planes symbolizes the program of the United States Army Air Forces, which is celebrating its fortieth anniversary August 1, 1947. Officially designated as "Air Force Day," August 1 will be the date for military and civilian recognition throughout the Nation that "The Bomber is the Power."

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unifajnska tiskar. na vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0638

Ohio State Employment Service

A Free State Agency

Ima več

več hišnih del na razpolago

Splošna hišna dela

z nekoliko kuhe

Za pospravljanje sob-

izurjene.

Za poročen par za serviranje

delo na vrtu, ni potreba biti

sofer.

Službe za prvo in drugo

kuharico.

DOMESTIC

DEPARTMENT

1242 West Third Street

FOR SALE

BEVERAGE STORE

6119 St. Clair Ave.

Sales \$500 weekly

Attractive Fixtures, Electric

Cooler, Fluorescent Lighting

\$3500.00 and Stock

OHIO STATE

BEVERAGE STORE

6119 St. Clair Ave.

HE 8200

CARLING'S

needs men

for

BOTTLING DEPT.

40 hours per week

Steady Work

Age 25 to 45

Apply

PERSONNEL OFFICE

BREWING CORP. of

AMERICA

93rd & QUINCY